

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

I. Quomodo post obitum Imp. Theodosii, cum filii ejus Imperium partiti essent, & redeuntibus ex Italia militibus Arcadius occurrisset, Rufinus praefectus Praetorio ad pedes Imperatoris ab ipsis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

τῶν πραγμάτων, καλυπτομένων ὑπὸ τῆς κομψείας ἔλπίε, τὴν σαφές εἶρα μὲν δοκῶσαν, ταπεινότεραν δὲ φράσιν ἐπέσηδύσαμην.

Ἀρχόμενοι δὲ ὁμῶς τῆς ἐκείνης βιβλίας, ἐκείνο παρελέγομεν, ὅτι τῶν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γηροφῶν ἀπόδημοι, δεδοίκαμην ἤδη, μὴ οἷα δρῶσκοντα τοῖς πολλοῖς δόξωμην γράφειν ἢ ὅτι τὴν παρομιάν, τὸ ἀληθές ἐστὶ πικρὸν, ὅτι μὴ σὺν ἐγκωμῶν τὰ ὀνόματάων Φιλῆσι πᾶσι λαμβάνωμην. ἢ ὅτι μὴ τὰ πρῶτα αὐτῶν μεγαλύνομεν καὶ οἱ μὴ ἐκκλησιῶν (ἡλικία) καταγνώσθωσι, ὅτι μὴ εἴδω Ἰπποκόπης λέγομεν θεοφιλεστάτης ἢ ἀγῶνιά. Β τας, ἢ τὰ τοιαῦτα ἄλλοι δὲ καὶ φιλοπραμιονήσασιν εἰδὲ ὅτε, ὅτι μὴ εἴδω βασιλεῖς θεοτάτης καὶ δεσπότης, ἔδωσα χρηματίζον εἰσβάσειν, ὀνομαζόμεν ἐγὼ δὲ καὶ ἐκ τῶν τοῖς παλαιῶς γεγραμμένων πρῶτα ἔπεισεν ἔχων, καὶ δεκτικῶν δυνάμεν, ὡς ὁ δὲ ἔλ. παρ' αὐτοῖς ἔξ ὀνόματι εἰσβάσει τὸν δεσπότην καλεῖν, διὰ τὴν τῶν πραγμάτων χρείαν, παρ' ἔδω τὸ ἀξίωμα θεμεν, ἔτῃ τῶν νόμων ἰσοεῖα πειθόμενος, οἱ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπαίσει διήγησιν καθαράν καὶ ἀληθῆ, ἔτῃ πάντως ἀπὸ πηλασμένω Ἰπποκλύματι, ἐπ' αὐτῶν βασιλευσάμενοι. C ἀδωμυβραταμ δεσπότην, ὅτι μὴ εἴδω ἀπὸ τῶν ἐρωσάτων ἡδυνήσμεν μαθεῖν, δοκιμάζων τὰ ληθῆς, ἐκ τῆς μὴ πᾶσι λαμβάνειν καὶ τῶν ἀπαγγελίαν εἴδω διηγημένους αὐτά. Ἰπποκλύματι δὲ μοι τὸ ἀληθές ἐγνωρίζετο, πολλῶν τε καὶ διαφορῶν ἀπαγγελῶν καὶ τῶν μὲν παρῶν λεγόντων τοῖς πράγμασι τῶν δὲ παλίων μάλλον ἀξίωσιν εἰδέναι.

A ipsas penitus assequi non possunt, utpote nimia verborum venustate obvoluntas : eam scribendi rationem, quæ humilior quidem, magis tamen perspicua est, de industria secuti sumus. Cæterum priusquam sextum hunc librum ordiamur, illud præmonemus: cum res nostræ ætate gestas scribere aggrediamur, veritos esse nos, ne ea scriptis mandare videremur, quæ plerisque haudquaquam essent placitura : seu quòd juxta vetus Proverbium, veritas acerba est : seu quòd nomina eorum quos singuli præcipue diligunt, sine ullo laudis titulo appellamus : sive quòd res ab illis gestas non extollimus. Et illi quidē qui religionis nostræ ardentissimi sunt æmulatores, reprehensuri sunt quòd Episcopus non vocamur Deo carissimos & sanctissimos, & alia hujusmodi. Alii verò curiosè observabunt, quòd Imperatores, nec divinissimos, nec Dominos, nec aliis titulis quibus vulgo insigniri solent, appellamus. Ego verò cum veterum scriptorum testimonio probare possim atque ostendere, quòd apud illos servus Dominum proprio nomine compellere soleat, ob rerum necessitatem nulla dignitatis habitatione; cumque Historiæ legibus parere studeam, quæ puram ac sinceram rerum narrationem, nec ullo fucò adumbratam desiderat, opus ipsum jam aggrediar : ea conscribens quæ vel ipse vidi, vel ex iis qui viderant cognoscere potui : veritatem ex eo dijudicans, si qui mihi ista narrabant, inter se minime dissentirent. Potro in elicienda veritate non mediocris nobis labor fuit, propterea quòd multi variique homines nobis res gestas referabant : quorum alii rebus ipsis se interfuisse dicebant, alii eas se optime nosse præ cæteris omnibus asseverabant.

Κεφ. α΄.

D CAPUT PRIMUM.

Quomodo post obitum Imp. Theodosii, cum Filii ejus Imperium partiti essent, & reduntibus ex Italia militibus Arcadius occurrisset, Rufinus Præfectus Prætorio ad pedes Imp. ab ipsis occisus est.

Mortuo Imperatore Theodosio, Consulatu Olybrii & Proбини, ante diem xv. Calendas Februarias, Filii ejus Romani Imperii administrationem suscepere. Et Arcadius quidem Orientis, Honorius vero Occidentis principatum obtinuit. Ecclesius autem Pp ij

ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδοσίω τελευταίαν τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως πᾶσι βασιλείαν, ἐξ ἧς κρατὺ μὲν ἔλαβον καὶ τῆς ἰταλίας ἡλικίας, τότε ἀρχαδίω αὐτοῖς ὑπαντήσαντος, ῥοφίνος δὲ ὑπαρχῶν παρὸς τοῖς ποσὶ τῶ βασιλέως, ὑπ' αὐτῶν ἀναιρήται.

Τοῦ δὲ βασιλέως Θεοδοσίου τελευταίαν ἀποφάσεως πᾶσι βασιλείαν, ἐξ ἧς κρατὺ μὲν ἔλαβον καὶ τῆς ἰταλίας ἡλικίας, τότε ἀρχαδίω αὐτοῖς ὑπαντήσαντος, ῥοφίνος δὲ ὑπαρχῶν παρὸς τοῖς ποσὶ τῶ βασιλέως, ὑπ' αὐτῶν ἀναιρήται.

tunc temporis præsidebant, Romanæ quidem Damasus, Alexandrinæ vero Theophilus. Hierosolymitanam Ecclesiam Joannes, Antiochenam Flavianus regebat. Constantinopoli vero quæ junior Roma dicitur, Sacerdotium gerebat Nectarius, sicut in superiore libro à nobis commemoratum est. Cæterum corpus Theodosii allatum Constantinopolim iisdem Consulibus, die sexto Idus Novembris, Arcadius ejus Filius solenni exequiarum honore profectus est. Nec multo post ante diem quintum Calendas Decembris, exercitus qui unâ cum Imperatore Theodosio bellum contra tyrannum gesserat, advenit. Cum igitur Imperator Arcadius pro more exercitui obviam profectus esset extra portas, milites Rufinum præfectum Prætorio interfecerunt. Quippe is in suspitionem affectatæ tyrannidis venerat: & Hunni, quæ barbara gens est, ab illo evocati immisique in Romanum solum credebantur. Nam sub idem tempus Armeniam & quasdam Orientis provincias excursionibus vastaverant. Eadem porro die qua Rufinus necatus fuerat, Novatianorum Episcopus Martianus ex hac luce migravit, eique in Episcopatu successit Sisinnius, cujus etiam supra fecimus mentionem.

CAP. II.

De obitu Nectarij, & Joannis ordinatione.

BREVI post tempore Nectarius Constantinopolitanus Episcopus extremum diem obiit, Cæsario & Attico Consulibus, quinto Calendas Octobris. Statim igitur de ordinando Episcopo contentio exorta est, aliis alium postulantes. Cumque hac de re Consilium sæpius inritum fuisset, placuit tandem ut Joannes Antiochenus Ecclesiæ Presbyter Antiochia accerseretur. Fama enim de illo increbruerat, eum Doctrinâ simul & eloquentiâ pollere. Modico igitur temporis spatio interlapso, Imperator Arcadius communi omnium suffragio, Cleri videlicet ac populi, eum accersit. Utque ejus ordinationi plus accederet auctoritatis, ex Imperatoris mandato adfuerunt cum alii complures Episcopi, tum Theophilus Alexandrinus.

καὶ τρεῖς δὲ ἔτη χρόνος πρὸς ἐξήκοντα, ἐν μὲν τῇ βασιλευσῇ ῥώμῃ δαμάσος· ἐν δὲ ἀλεξάνδρῃ θεόφιλος· τῶν δὲ αὐτῆς ταῖς ἐκκλησίαις ἰωάννης ἐκράτει φλαβιανὸς δὲ τὴν ἀντιόχειαν εἶχε· καὶ δὲ τὴν νέαν ῥώμην κωνσταντινούπολιν νεκτάριος· εἶχε τὸν θρόνον, καθὰ ἔστιν ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ἡμῶν ἰσόρηται αὐτῷ δὲ τῆς ἐκκλησίας δόλω ἕνομήρις μῆνος, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμερῇ τεία, τὸ σῶμα θεοδοσίῳ κομιδῆν, τῆς ἡμετέρας κηδείας ὁ ἕως ἐπίμα δὲ καὶ δὲ εἰς μακρὰν δὲ μετὰ ταῦτα, τῇ εἰκάδι ἑβδόμου ἕως αὐτῆς μῆνος καὶ στρατὸς παρῆν, ὁ αὐτῶν βασιλεῖ θεοδοσίῳ καὶ τυράννῳ στρατῶν ὡς ἐν ὁ βασιλεὺς δὲ καὶ δὲ τὸ εἰκόσιον τῶν πυλῶν ἀπήνεσε τῶν στρατῶν, τῶν καὶ οἱ στρατιῶται ῥεφῖνον τὸν ὑπαρχον ἕως ἀπέκτειναν· ὑποπτεύετο γὰρ εἰς τυράννα δα ὁ ῥεφῖνος, καὶ δόξαν εἶχεν, ὡς αὐτῶν δὲ ἕνεκεν τὸ βάρβαρον ἔθνος ἰππικῶν μεν· εἰς τὴν ῥωμαίων χώραν καὶ γὰρ ἰσχυρὸν ἐκείνο ἕως καὶ ῥεφῖνον τε καὶ τινὰ μετὰ εἰώας καὶ ἄλλων ἄλλων καθ' ἡν μὲν ἐν ἡμέρῃ ῥεφῖνος ἀνήρθε, καὶ αὐτὴν καὶ ὅτιναι τῶν ἰππικῶν μαρκιανὸς ἐτελεύτησε διαδέχεται τὴν ἐπισκοπὴν σισίννῳ, ὃ καὶ τέρῳ ἐμνημονεύσαμεν.

Κεφ. 6.

Περὶ δὲ τελευτῆς νεκταρίου, καὶ ἰωάννου ἡμετέρας· ὁ δὲ τῶν ἀλεξάνδρῃ ἐπίσκοπος ἰωάννης ἐκράτει φλαβιανὸς δὲ τὴν ἀντιόχειαν εἶχε· καὶ δὲ τὴν νέαν ῥώμην κωνσταντινούπολιν νεκτάριος· εἶχε τὸν θρόνον, καθὰ ἔστιν ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ ἡμῶν ἰσόρηται αὐτῷ δὲ τῆς ἐκκλησίας δόλω ἕνομήρις μῆνος, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμερῇ τεία, τὸ σῶμα θεοδοσίῳ κομιδῆν, τῆς ἡμετέρας κηδείας ὁ ἕως ἐπίμα δὲ καὶ δὲ εἰς μακρὰν δὲ μετὰ ταῦτα, τῇ εἰκάδι ἑβδόμου ἕως αὐτῆς μῆνος καὶ στρατὸς παρῆν, ὁ αὐτῶν βασιλεῖ θεοδοσίῳ καὶ τυράννῳ στρατῶν ὡς ἐν ὁ βασιλεὺς δὲ καὶ δὲ τὸ εἰκόσιον τῶν πυλῶν ἀπήνεσε τῶν στρατῶν, τῶν καὶ οἱ στρατιῶται ῥεφῖνον τὸν ὑπαρχον ἕως ἀπέκτειναν· ὑποπτεύετο γὰρ εἰς τυράννα δα ὁ ῥεφῖνος, καὶ δόξαν εἶχεν, ὡς αὐτῶν δὲ ἕνεκεν τὸ βάρβαρον ἔθνος ἰππικῶν μεν· εἰς τὴν ῥωμαίων χώραν καὶ γὰρ ἰσχυρὸν ἐκείνο ἕως καὶ ῥεφῖνον τε καὶ τινὰ μετὰ εἰώας καὶ ἄλλων ἄλλων καθ' ἡν μὲν ἐν ἡμέρῃ ῥεφῖνος ἀνήρθε, καὶ αὐτὴν καὶ ὅτιναι τῶν ἰππικῶν μαρκιανὸς ἐτελεύτησε διαδέχεται τὴν ἐπισκοπὴν σισίννῳ, ὃ καὶ τέρῳ ἐμνημονεύσαμεν.